

lib. de constit. Indiv. c. 4. **SI DE GENERALI** utiq; à
genere communicatur illa speciebus. Est enim genus mate-
ria loco. Scal. Com. in lib. Hipp. de plant. fol. 25. Et quod
inquit Zabarella lib. 2. de Prop. Neceß. c. 9. Genus ad speci-
em refertur tanquã materia ad id, quod ex materia constat.
At materia confusa est, quæ per formam specificam ad certam
speciem quasi restringitur & contrahitur. Hoc disertè vole-
bat Ram. d. l. c. 27. ubi sic ait: Animal genus hominis & be-
stia dicimus. Animal enim est totum cujus essentia, nempe
corporea, animata sentiens, ad bestiam & hominem com-
muniter attinet. Sic dicimus hominem & bestiam species
animalis, quia partes sunt animali subjectæ, quæ anima-
lis essentiam communem habent. Haftenus Ramus.
Et tantum de hac questione, queramus ulterius.

V. An sit quædam forma generica quæ
speciebus communicari possit?

Speciebus à genere communem seu genericam com-
municari essentiam, jam diximus. At neq; hoc sua videtur
carere difficultate, qua & nonnulli moti hanc planè è
censu entium exclusere. Hæc ipsa ergò ut evitetur sic di-
stinguemus. **CONSIDERAMVS** Formam hanc
de qua agimus, **VEL RATIONE GENE-
RIS**, vel ratione specierum subjectarum, **SI RA-
TIONE GENERIS**. Iam utiq; forma hæc non est
communis, sed omninò propria ipsi generi. Est enim &
ipsum genus. At quicquid est per essentiam est. Scaliger
Exerc. 140. Sect. 1. Et quidem per suam. Nihil enim
est, quod est, per alterius essentiam sed per suam. Scaliger
Exerc. 307. Sect. 14. E. non per communem. Multis
animi necessario illa competeret. At unum est genus per se.
SI RA-